

Sygn. akt VI ACa 223/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA Aldona Wapińska (spr.)

Sędziowie: SA Agata Wolkenberg

SO del. Joanna Mrozek

Protokolant: Katarzyna Mikiciuk

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi (...) w W., Prezesowi (...) w G.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 11 września 2014 r.

sygn. akt XXV C 1506/11

I. oddała apelację;

II. zasądza od J. J. na rzecz Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 2 700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt VI ACa 223/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 września 2009 r. powód J. J. wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa – (...) w G. oraz od Skarbu Państwa – (...) kwoty po 90.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za przewlekłość w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Gdyni pod sygn. akt I C 268/08 oraz w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia pod sygn. akt I C 1667/08. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w wyniku przewlekłości postępowań we wskazanych wyżej sprawach jego stan zdrowia uległ znacznemu pogorszeniu. W szczególności powód wymienił nadciśnienie, bóle i zawroty głowy, stany depresyjne, nieżyty oraz bóle wątroby i żołądka. Nadto powód zarzucił, iż w sprawie III S 121/09 prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Gdańsku oraz w sprawie o sygn. akt V S 123/09 prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Warszawie, odmówiono mu ustanowienia pełnomocnika z urzędu, a brak ten mógł spowodować niewłaściwe reprezentowanie jego interesów i w konsekwencji niekorzystne rozstrzygnięcie sprawy dla powoda. Jako podstawę prawną swojego roszczenia powód podał art. 417 k.c. w zw. z art. 15 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym

bez nieuzasadnionej zwłoki, wskazując, iż odpowiedzialność za długotrwałość postępowania spoczywa na organach sądowych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 marca 2014 r. Skarb Państwa zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany podniósł, że kwestionuje zgłoszone przez powoda roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości, uznając je za bezzasadne i zasługujące na oddalenie. Podniósł, iż powód nie wykazał w sposób należyty szkody pozostającej w normalnym związku przyczynowym z przewlekłością wymienionych postępowań. Zaprzeczył także, aby we wskazanych przez powoda postępowaniach doszło do przewlekłości postępowania.

Wyrokiem z dnia 11 września 2014 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo w całości oraz odstąpił od obciążania powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Przed Sądem Rejonowym w Gdyni toczyła się sprawa z powództwa J. J. pod sygn. akt I C 268/08. Postanowieniem z dnia 07 października 2008 r. Sąd ten oddalił wniosek powoda o ustanowienie w tej sprawie pełnomocnika z urzędu. Decyzja ta została zaskarżona przez powoda, jednakże Sąd Okręgowy w Gdańsku w dniu 19 czerwca 2009 r. zażalenie powoda oddalił.

W dniu 23 lipca 2009 r. do Sądu Okręgowego w Gdańsku wpłynęła skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygn. akt I C 268/08. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt III S 121/09. W skardze tej powód wniósł o zasądzenie 15.000 zł. tytułem odszkodowania, o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Powód wskazał na zaistniałą, w jego ocenie, nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu od dnia 01 listopada 2008 r. do dnia wniesienia skargi. Zwłoka ta miała polegać głównie na zbyt opieszalym przekazywaniu wniesionego przez powoda zażalenia wraz z aktami sprawy pomiędzy sądami obu instancji, co – według powoda – wiązało się także z wydłużeniem czasu na sporządzenie uzasadnienia do postanowienia sądu z dnia 7 października 2008 r. Powód podniósł, iż w opisanych okolicznościach został pozbawiony możliwości dochodzenia swoich racji oraz praw jako strona postępowania, co wywołało u niego stres, bóle głowy i inne dolegliwości zdrowotne.

Dnia 8 września 2009 r., w postępowaniu toczącym się pod sygn. akt III S 121/09 ze skargi powoda, Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił wniosek skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu i postanowieniem z tej samej daty odrzucił skargę J. J., albowiem skarżący wniósł skargę w tej sprawie przed upływem 12 miesięcy od oddalenia w sprawie o sygn. akt S III 96/08 skargi na przewlekłość postępowania toczącego się w sprawie pod sygn. akt I C 268/08 przed Sądem Rejonowym w Gdyni.

Na skutek pozwu J. J. z dnia 26 listopada 2008 r. przed Sądem Rejonowym dla Warszawa – Śródmieścia w Warszawie toczyła się sprawa pod sygn. akt I C 1667/08 przeciwko W. R. o zapłatę. W sprawie tej Sąd oddalił wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu postanowieniem z dnia 23 lutego 2009 r., na które powód złożył zażalenie. Zażalenie to zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie pod sygn. akt V Cz 1088/09 z dnia 27 kwietnia 2009 r.

J. J. w dniu 14 lipca 2009 r. złożył skargę na przewlekłość postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa 20.000 zł tytułem odszkodowania, zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. W uzasadnieniu tej skargi powód podniósł, iż zaistniała nieuzasadniona zwłoka w postępowaniu I C 1667/08 w okresie od 01 września 2008 r. do dnia 09 lipca 2009 r. w postaci długotrwałego rozpoznawania wniosku i zażalenia skarżącego wraz z przekazywaniem akt sprawy pomiędzy sądami obu instancji, a także w wyznaczeniu rozprawy dopiero na dzień 16 września 2009 r. Uzasadniając swoje stanowisko skarżący wskazał, iż nie miał możliwości wypowiedzenia się, co jest naruszeniem interesu strony

powodowej i co wpłynęło na pogorszenie jego stanu zdrowia. Po zwolnieniu od kosztów sądowych i nieustanowieniu pełnomocnika z urzędu, pomimo zażalenia skarżącego, sąd wyznaczył rozprawę na dzień 16 września 2009 r.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2009 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w postępowaniu skargowym zarejestrowanym pod sygn. akt V S 123/09 zwolnił powoda z kosztów sądowych w części, tj. od opłaty od skargi na przewlekłość postępowania.

W dniu 16 września 2009 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy -Śródmieścia w Warszawie wydał wyrok oddalający powództwo J. J..

Natomiast w dniu 23 września 2009 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił skargę J. J. o stwierdzenie przewlekłości postępowania sprawie o sygn. akt 1667/08 prowadzonej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy w Warszawie podał, iż skarga na przewlekłość postępowania może zostać uwzględniona jeżeli są podstawy do przyjęcia, iż na skutek działania lub bezczynności sądu naruszone zostało prawo strony do rozpoznania sprawy bez uzasadnionej zwłoki, tj. gdy postępowanie w sprawie trwało dłużej niż to konieczne z punktu widzenia terminowości i prawdziwości czynności sądowych. Pojęcie przewlekłe postępowanie nie jest zależne wprost od długości toczącego się procesu i tym samym nie można dokonywać oceny wyłącznie przez pryzmat czasu, jaki upłynął od momentu wniesienia pozwu do wydania prawomocnego rozstrzygnięcia. Sąd Okręgowy wskazał, iż wyznaczenie pierwszej rozprawy dopiero po upływie 8 miesięcy od wpływu pozwu spowodowane było koniecznością dopełnienia kwestii formalnych umożliwiających nadanie sprawie biegu oraz rozpoznawaniem zagadnień wпадkowych w postaci zażaleń powoda, co wiązało się z potrzebą przekazywania akt sprawy pomiędzy sądem I i sądem II instancji. Jednakże decyzje w przedmiotowej sprawie były podejmowane w sposób terminowy, a odległość czasowa pomiędzy kolejnymi decyzjami Sądu była związana z koniecznością doręczania korespondencji pomiędzy sądem, a przebywającym w Areszcie Śledczym powodem. W sprawie o sygn. I C 1667/08 Sąd Okręgowy w Warszawie nie dopatrył się podstaw do stwierdzenia przewlekłości postępowania, nie dopatrył się naruszenia praw strony postępowania i skargę uznał za bezzasadną.

W dniu 07 października 2009 r. wpłynął wniosek J. J. o zwolnienie od kosztów i ustanowienie pełnomocnika z urzędu celem wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie wydanego w dniu 23 września 2009 r. pod sygn. akt V S 123/09 o oddaleniu skargi. Oba wnioski zostały oddalone przez Sąd w postanowieniach z dnia 19 listopada 2009 r.

Powód konsekwentnie wnosił kolejne pisma do Sądu o ustanowienie pełnomocnika z urzędu celem wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem kolejnych postanowień oddalających jego wnioski oraz o zwolnienie od kosztów sądowych tj. m. in. postanowienia z dn. 23 września 2009 r., 19 listopada 2009 r., 18 grudnia 2009 r. i 09 lutego 2010 r. oraz o sporządzenie uzasadnień do w/w postanowień. Wszystkie te wnioski zostały przez Sąd Okręgowy w Warszawie oddalone jako bezzasadne.

J. J. wniósł także w dniu 13 listopada 2009 r. apelację od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 16 września 2009 r. o sygn. akt I C 1667/08. Apelacja została oddalona przez Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 30 marca 2011 r. pod sygn. akt V Ca 433/11.

Postanowieniem z dnia 13 maja 2011 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie pod sygn. akt V S 81/11 po raz kolejny oddalił skargę J. J. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia pod sygn. akt I C 1667/08.

Powód wniósł także o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie V Ca 433/11 w okresie od 15 kwietnia 2011 r. do 27 czerwca 2011 r. Sąd Apelacyjny uznał skargę za bezzasadną, gdyż w wyniku kontroli czynności podejmowanych przez Sąd Okręgowy uznał, iż były one prowadzone w sposób systematyczny i tym samym Sąd oddalił skargę w postanowieniu z dnia 23 listopada 2011 r. pod sygn. akt VI S 156/11.

Kolejną skargę na przewlekłość postępowania w sprawie pod sygn. akt V Ca 433/11 Sąd Apelacyjny odrzucił postanowieniem z dnia 25 lipca 2012 r. z uwagi na zbyt wczesne wniesienie jej w myśl art. 14 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Sąd Okręgowy rozpoznając powództwo w sprawie niniejszej oddalił wnioski powoda o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków, dokumentów i opinii biegłego, na okoliczność stanu zdrowia powoda oraz jego cierpienie fizycznych i psychicznych, uznając je za niezasadne w kontekście przytoczonych w pozwie okoliczności faktycznych. Powyższe wnioski nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia istoty sprawy. Powód nie wykazał bowiem podstawowej przesłanki, iż w wyniku bezprawności organów sądowych oraz wobec nieustanowienia na jego rzecz pełnomocnika z urzędu, poniósł szkodę. Realizacja wniosków dowodowych strony ma na celu prawidłowe rozstrzygnięcie w kontekście całości zebranego i przedstawionego przez stronę materiału dowodowego. Biegli lekarze, o dopuszczenie których powód wnosił oraz wskazani świadkowie, mogą ocenić aktualny stan zdrowia powoda. Natomiast nie wykażą przesłanki mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia i sprawy.

W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Uzasadniając oddalenie powództwa wskazał, że powód nie wykazał, zgodnie z ciężarem dowodu, aby działania wymienionych organów sądowych w sprawach o sygn. I C 1667/08 oraz I C 268/08 było niezgodne z prawem lub wadliwe. Nie wykazał także żadnych nieprawidłowości w postępowaniach o sygn. akt III S 121/09 oraz V S 123/09.

W ocenie Sądu Okręgowego nie można zgodzić się z powodem, ażeby subiektywne twierdzenia strony o istnieniu przewlekłości w poszczególnych postępowaniach sądowych i to przewlekłości, która miałyby być wynikiem bezprawnego postępowania po stronie pozwanej rodziły prawo strony do skutecznej realizacji roszczenia odszkodowawczego powoda. Sąd Okręgowy zauważył, iż na wydłużenie czasu rozpoznania obu spraw niewątpliwie miały wpływ okoliczności niezależne od Sądu, takie jak np. wymiana korespondencji, składanie przez powoda zażaleń i skarg na przewlekłość postępowania, co powód czynił także w niniejszym postępowaniu. Przede wszystkim jednak Sąd I instancji podkreślił, że żadna ze skarg powoda na przewlekłość obu postępowań nie została uwzględniona przez Sąd Okręgowy w Warszawie i Sąd Okręgowy w Gdańsku w wyniku rozpoznania skarg powoda na przewlekłość postępowania.

Po dokonaniu analizy art. 417 § 1 k.c. Sąd Okręgowy uznał, iż powód nie wykazał, aby działanie lub zaniechanie Skarbu Państwa było bezprawne, niezgodne z prawem, a także nie wykazał faktu poniesienia szkody.

Sąd I instancji uznał, iż powstanie u powoda szkody na zdrowiu, jako skutku prowadzenia postępowania sądowego w obu wymienionych sprawach, nie jest nawet uprawdopodobnione. Skoro powód od wielu lat sam wszczyna corocznie wiele procesów przeciwko Skarbowi Państwa, trudno jest przyjąć, że postępowanie w tych konkretnych sprawach wymienionych w pozwie, wywołało u powoda szkodę w postaci uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Okręgowy zważył nadto, iż twierdzenie powoda jakoby nie przyznanie mu pełnomocnika z urzędu miało wpływ na wynik tych postępowań jest nieuzasadnione, bowiem powód nie miał żadnych problemów z reprezentowaniem swoich interesów w toku postępowania i czynił to w sposób efektywny składając stosowne wnioski i środki zaskżenia, dotrzymując terminów ustawowych. Nadto postanowienia oddalające wnioski powoda były poddane kontroli instancyjnej, Sądy Okręgowe wskazywały na brak przesłanek uzasadniających przyznanie powodowi pełnomocnika z urzędu, co Sąd w niniejszej sprawie także uznaje za uzasadnione w świetle okoliczności ww. spraw.

W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo jako bezzasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z uwagi na to, iż powód nie pracuje i obecnie przebywa w Areszcie Śledczym, Sąd Okręgowy postanowił nie obciążać go kosztami postępowania oraz obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego dla Skarbu Państwa zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego zmianę i uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. W uzasadnieniu apelujący powoływał się na nieważność postępowania wskutek tego, że nie brał udziału w sprawie i nie został dla niego ustanowiony pełnomocnik z urzędu. Wskazywał także na ograniczenie przez Sąd Okręgowy jego prawa do obrony poprzez oparcie się na treści odpowiedzi na pozew, bez odniesienia się do materiału dowodowego – zeznań powoda, akt sprawy, dokumentacji medycznej i opinii biegłego. Powód zarzucił także, że obciążenie go kosztami procesu było przedwczesne i niezrozumiałe oraz nastąpiło bez rozważenia treści przepisu art. 102 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu apelacji najdalej idącego tj. nieważności postępowania wskazać należy, iż w ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, że postępowanie w niniejszej sprawie było dotknięte nieważnością wskutek pozbawienia powoda możliwości obrony jego praw. Powód miał możliwość uczestniczenia w procesie w taki sposób, jaki wynikał z jego aktualnej sytuacji życiowej w czasie trwania postępowania – z pobytu w zakładzie karnym. Sąd Okręgowy nie przeprowadzał dowodu z przesłuchania stron, gdy osobiste uczestnictwo powoda w rozprawie byłoby konieczne, a wszelkie inne oświadczenia i wnioski powód miał możliwość zgłosić na piśmie i z tej możliwości korzystał. Należy zauważyć, że i druga strona także uczestniczyła w procesie tylko poprzez zajmowanie stanowiska na piśmie. Powód wykazywał się aktywnością, brał udział w postępowaniu, składając pisma, wnosząc środki zaskarżenia, kilkakrotnie składając skargi na przewlekłość postępowania. Nic zatem nie przemawiało za tym, by z uwagi na jego sytuację życiową czy nieporadność, zagwarantowanie należytej ochrony jego praw wymagało działania w imieniu powoda pełnomocnika z urzędu. Sam fakt pobytu powoda w zakładzie karnym nie uzasadniał ustanowienia dla niego pełnomocnika z urzędu, a odmowa jego ustanowienia nie uniemożliwiła powodowi wzięcia udziału w sprawie.

Przechodząc do pozostałych zarzutów apelacji wskazać należy, iż prawidłowo Sąd Okręgowy uznał, iż powód nie wykazał istnienia przesłanek warunkujących powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa.

W świetle art. 417 k.c. dla ustalenia odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa niezbędne jest wykazanie przez stronę powodową następujących przesłanek: niezgodne z prawem, a więc bezprawne, działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej, powstanie szkody majątkowej lub krzywdy niemajątkowej oraz istnienie adekwatnego związku przyczynowego między bezprawnym działaniem lub zaniechaniem a powstałym uszczerbkiem (szkodą majątkową lub krzywdą niemajątkową). W rozpoznawanej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów, że tok postępowań w sprawach wskazanych przez powoda, jako podstawa faktyczna jego roszczeń, był wadliwy, w szczególności zaś, że zaistniała w nich przewlekłość postępowania. Sam powód w swoich wywodach nie wskazał nawet w czym upatruje przewlekłości poszczególnych postępowań i na czym miałyby ona polegać.

Podkreślić należy zresztą, że w istocie we wszystkich tych sprawach powód składał uprzednio skargi na przewlekłość toczących się postępowań. Żadna z tych skarg nie została uwzględniona. Jak słusznie więc zauważył Sąd Okręgowy, składanie licznych środków odwoławczych oraz skarg na przewlekłość postępowania miało wpływ na długość trwania postępowań toczących się przed Sądami Rejonowymi. Wnoszenie środków zaskarżenia jest oczywiście uprawnieniem procesowym strony, która może zakwestionować niesłuszną - jej zdaniem - decyzję Sądu, jednak musi mieć jednocześnie świadomość tego, że będzie to prowadzić do przedłużenia czasu trwania postępowania w sprawie, czym nie będzie mogła obciążyć Sądu, jeśli dokonuje on czynności bez zbędnej zwłoki.

Tym samym za trafne należało uznać stanowisko Sądu Okręgowego, że nie zostało wykazane przez powoda spełnienie się podstawowej przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa tj. niezgodnego z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej.

W świetle powyższego, wbrew twierdzeniom apelującego, nie można uznać, że odmowa uwzględnienia wniosków dowodowych powoda stanowiła ograniczenie prawa powoda do obrony jego praw. Sąd winien uwzględnić wnioski dowodowe zgłoszone przez stronę wówczas, gdy przeprowadzenie dowodów pozwoli na ustalenie okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. W niniejszej sprawie zarówno treść twierdzeń powoda sformułowanych w pozwie jak i analiza innych dowodów – dokumentów znajdujących się w aktach spraw dołączonych prowadziła - jak prawidłowo ocenił Sąd Okręgowy - do wniosku, że nie zachodziła podstawowa przesłanka odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Skarbu Państwa w postaci bezprawnego działania jego funkcjonariuszy, a zatem żądanie pozwu z tego tylko powodu nie mogło być uwzględnione, co oznaczało niecelowość prowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność istnienia pozostałych przesłanek tej odpowiedzialności. Sąd Okręgowy zasadnie wskazał na to, że aby można było obciążyć Skarb Państwa odpowiedzialnością odszkodowawczą, wszystkie te przesłanki muszą być spełnione łącznie – brak zaistnienia jednej z nich skutkuje brakiem tej odpowiedzialności nawet, jeśli wystąpiły pozostałe przesłanki (w niniejszej sprawie – ewentualne doznanie przez powoda krzywdy w związku z długotrwałością postępowań sądowych).

Nie może odnieść skutku także zarzut powoda dotyczący orzeczenia o kosztach procesu. Powód, wskazując w apelacji na brak rozważenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 102 k.p.c., podczas gdy w zaskarżonym wyroku Sąd Okręgowy powyższy przepis zastosował i odstąpił od obciążania powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze, uznając poczynione w tej sprawie ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego za prawidłowe i przyjmując je za własne, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.). Na koszty zastępstwa procesowego zasądzone na rzecz strony pozwanej składało się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone w oparciu o § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 r. Nr 163 poz. 1349 z późn. zm.).